

Sygn. akt VIII C 1373/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2021 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Ż. (1)

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę 8.950 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.712,30 zł (trzy tysiące siedemset dwanaście złotych i trzydzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 202,03 zł (dwieście dwa złote i trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 320,68 zł (trzysta dwadzieścia złotych i sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. nakazuje pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 222,85 zł (dwieście dwadzieścia dwa złote i osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 1373/19

UZASADNIENIE

W dniu 9 października 2019 roku powód J. Ż. (2), reprezentowany przez pełnomocnika będącego adwokatem, wytoczył przeciwko pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. powództwo o zasądzenie kwoty 8.950 zł tytułem odszkodowania za szkodę z dnia 12 czerwca 2019 roku w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2019 roku do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że w dniu 20 maja 2019 roku zawarł z pozwanym umowę dobrowolnego ubezpieczenia AC. W dniu 12 czerwca 2019 roku doszło do uszkodzenia zderzaka w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...) stanowiącym własność powoda. Powód zgłosił szkodę pozwanemu, który w trakcie postępowania likwidacyjnego ustalił koszt naprawy pojazdu na 2.521,26 zł, natomiast pismem z dnia 1 lipca 2019 roku pozwany odmówił wypłaty odszkodowania, powołując się na § 17 ust. 3 OWU, twierdząc, że wskazane przez poszkodowanego

uszkodzenia pojazdu nie powstały w okolicznościach pozostających w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem.

Powód podkreślił, że zgodnie z § 3 pkt 34 lit a) OWU „zdarzeniem” przy umowie ubezpieczenia autocasco jest „uszkodzenie, zniszczenie albo utrata mienia stanowiącego przedmiot ubezpieczenia”, a w przedmiotowej sprawie jest to uszkodzenie pojazdu marki V. (...). Zgodnie z § 7 pkt 1 ubezpieczenie AC w opcji BAZA oraz MOC obejmuje szkody będące następstwem niezależnych od woli ubezpieczonego zdarzeń polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie mienia stanowiącego przedmiot ubezpieczenia w ramach danej umowy, które to zdarzenia nie zostały wyraźnie wyłączone z ubezpieczenia zgodnie z OWU. Dla istnienia odpowiedzialności pozwanego nie są istotne okoliczności powstania szkody, stąd pozwany winien uznać swoją odpowiedzialność i wypłacić powodowi należne odszkodowanie.

Stosownie do opinii rzeczoznawcy z dnia 27 lipca 2019 roku koszty naprawy uszkodzonego pojazdu wynoszą 8.958 zł. Opinię rzeczoznawcy powód załączył do przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia 30 lipca 2019 roku, jednak pismem z dnia 6 sierpnia 2019 roku pozwany podtrzymał swoje stanowisko i odmówił wypłaty odszkodowania, co uzasadniało wytoczenie powództwa. **(pozew k. 5-9)**

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podniósł, że w toku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego ustalił wartość należnego odszkodowania na kwotę 2.521,26 zł, jednakże wobec stwierdzenia, że uszkodzenia nie powstały w deklarowanych przez pozwanego okolicznościach odmówił wypłaty odszkodowania.

Pełnomocnik pozwanego wskazał, że w wyniku przeprowadzonych oględzin pozwany sporządził kalkulację i ustalił wysokość szkody prawidłowo na mocy wiążącej strony umowy autocasco, uwzględniając koszty technologicznej naprawy dokonanej wyłącznie w zakresie pozostającym w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem. Umowa ubezpieczenia zawarta została w wariantcie serwisowym, jednakże zgodnie z § 17 ust. 3 OWU, w przypadku nie przedstawienia przez ubezpieczonego faktur albo rachunków za naprawę pojazdu pozwany ustalał wysokość odszkodowania w wariantcie kosztorysowym. Zgodnie z § 18 OWU wyliczenie wysokości odszkodowania następuje z uwzględnieniem technologicznego czasu naprawy określonego producenta pojazdu w programie eksperckim – A., E. lub DAT, średniej stawki za roboczogodzinę stosowaną przez lokalny warsztat partnerski, cen części alternatywnych, cen części oryginalnych (z potrąceniem określonym w § 14 ust. 5 i 7 OWU) w przypadku braku części alternatywnych.

Pozwany wskazał, że na gruncie niniejszej sprawy zgodnie z § 14 ust. 5 pkt 4 OWU odszkodowanie wylicza się uwzględniając potrącenie kwoty odpowiadającej zużyciu eksploatacyjnemu części pojazdu- 55% wartości części, bowiem w momencie wystąpienia szkody pojazd ubezpieczonego miał więcej niż 5 lat i nie więcej niż 8 lat okresu eksploatacji. Podniósł, że kalkulacja sporządzona przez powoda została sporządzona w sposób niezgodny z umową łączącą strony. **(odpowiedź na pozew k. 37-38)**

Replikując na powyższe pełnomocnik powoda podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, że szkoda miała charakter statyczny, nie jak twierdzi pozwany dynamiczny, bowiem podczas parkowania pojazdu poszkodowanego musiał w niego uderzyć inny pojazd, uszkadzając zderzak. Pełnomocnik powoda podkreślił, że stosownie do art. 3 pkt 34 lit a) OWU „zdarzeniem” przy umowie ubezpieczenia autocasco jest uszkodzenie, zniszczenie albo utrata mienia stanowiącego przedmiot ubezpieczenia”, a w przedmiotowej sprawie uszkodzenia pojazdu marki V.. Zdaniem powoda dla istnienia odpowiedzialności pozwanego nie są istotne okoliczności powstania szkody. Podniósł, że kalkulacja sporządzona przez pozwanego w toku likwidacji szkody nie uwzględnia wszystkich koniecznych kosztów naprawy również przy uwzględnieniu OWU i jest rażąco zaniżona. **(pismo procesowe k. 47-50)**

W dalszym toku postępowania, stanowiska procesowe stron nie uległy zmianie. Pełnomocnik powoda wypowiedział się także w zakresie opinii biegłego. (**protokół rozprawy z dnia k. 62-64, k.121-122, k. 148, pismo k. 117-118**)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strona pozwana (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązana była do naprawienia szkody w mieniu J. Ż. (2), powstałej w wyniku zdarzenia drogowego, które miało miejsce w dniu 12 czerwca 2019 roku. Prawdopodobnie niezidentyfikowany pojazd wykonując manewr cofania uderzył w zaparkowany pojazd należący do powoda. Do uszkodzeń nie doszło podczas, gdy pojazd powoda był w ruchu. W wyniku przedmiotowego zdarzenia uszkodzony został samochód marki V. (...) o nr rej. (...). Uszkodzeniu uległ przód samochodu z prawej strony, zderzak został porysowany i uległ pęknięciu, lampa przednia prawa uległa pęknięciu, atrapa została połamana. Zderzak miał na sobie elementy związane z czujnikami parkowania, z czego jeden czujnik był cofnięty, bowiem jego uchwyt uległ uszkodzeniu.

W dniu zdarzenia przedmiotowy pojazd objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco, na mocy umowy zawartej pomiędzy J. Ż. (2) i pozwanym, potwierdzonej polisą nr (...), z okresem ubezpieczenia od 20 maja 2019 roku do 19 maja 2020 roku. Integralną częścią umowy były Ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów-C. Komunikacja dla klienta (...), obowiązujące w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia. Umowa dobrowolnego ubezpieczenia majątkowego autocasco obejmowała ubezpieczenie autocasco w wariantcie serwisowym, przewidywała zniesienie udziału własnego i amortyzacji części (polisa k. 21-22). Przed zawarciem umowy ubezpieczenia przedstawiciel pozwanego (doradca C.) w dniu 8 maja 2019 roku dokonał oględzin przedmiotowego pojazdu stwierdzając, że pojazd ten znajduje się w stanie bez uszkodzeń.

Stosownie do § 3 pkt 18) Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (dalej OWU) szkoda to uszczerbek majątkowy powstały w wyniku zdarzenia określonego w umowie. Zaś zgodnie z § 3 pkt 34) a) OWU zdarzenie w ubezpieczeniu AC to uszkodzenie, zniszczenie albo utrata mienia stanowiącego przedmiot ubezpieczenia. Stosownie do § 7 ust. 1 OWU ubezpieczenie AC w opcji BAZA oraz MOC obejmuje szkody będące następstwem niezależnych od woli Ubezpieczonego zdarzeń polegających na uszkodzeniu, zniszczeniu albo utracie mienia stanowiącego przedmiot ubezpieczenia w ramach danej umowy, które to zdarzenia nie zostały wyraźnie wyłączone z ubezpieczenia zgodnie z OWU.

Zgodnie § 17 ust. 3 pkt 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia, w przypadku przyjęcia w umowie ubezpieczenia wariantu serwisowego C. uwzględniała koszty technologicznie koniecznej naprawy dokonanej wyłącznie w zakresie pozostającym w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem na podstawie faktur (rachunków) dokumentujących naprawę pojazdu, na podstawie uprzednio uzgodnionego z C. kosztu i sposobu naprawy przez zakład dokonujący tej naprawy, przy czym weryfikacja zasadności dokonywanych napraw dokonywana jest z uwzględnieniem technologicznych czasów napraw określonych przez producenta pojazdu ujętych w systemie eksperckim A., E. lub DAT, średniej stawki za 1 roboczogodzinę naprawy ze stawek stosowanych przez Autoryzowane Stacje Obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu, cen części i materiałów producenta pojazdu określonych w systemie A., E. lub Dat, nie więcej niż średnich cen zalecanych przez producenta pojazdu lub oficjalnego importera do stosowania przez ich sieć serwisową.

W przypadku nie przedstawienia przez ubezpieczonego, który objęty jest ubezpieczeniem w ramach umowy zawartej w wariantcie serwisowym lub wariantcie warsztat partnerski, faktur lub rachunków za naprawę pojazdu (...) ustali wysokość odszkodowania według zasad określonych w § 18. zgodnie z którym wyliczenie wysokości odszkodowania z tytułu szkody częściowej dokonywane jest na podstawie wyceny (...) dokonanej z uwzględnieniem technologicznych czasów napraw określonych przez producenta pojazdu ujętych w systemie eksperckim A., E. lub DAT, średniej stawki za 1 roboczogodzinę naprawy ze stawek stosowanych przez Autoryzowane Stacje Obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu cen części alternatywnych z zastosowaniem zużycia eksploatacyjnego części, o którym mowa w § 14 ust. 7 jednakże bez potrącania zużycia eksploatacyjnego o którym mowa w § 14 ust 5, cen części oryginalnych z

zastosowaniem zużycia eksploatacyjnego części, o którym mowa w § 14 ust. 5 i 7 w przypadku braku dostępu części alternatywnych.

Stosownie do § 14 ust 5 OWU z zastrzeżeniem ust. 6 odszkodowanie wylicza się uwzględniając potrącenie kwoty odpowiadającej zużyciu eksploatacyjnemu części pojazdu w wysokości 55% wartości części, jeżeli okres eksploatacji pojazdu przekracza 5 lat i nie przekracza 8 lat w. Zgodnie z ust. 6 powołanego przepisu po opłaceniu dodatkowej składki, przy zawarciu umowy w wariantcie serwisowym oraz w wariantcie warsztat partnerski odszkodowanie wypłacane jest bez uwzględnienia stopnia zużycia części o których mowa w ust. 5 pod warunkiem przedłożenia faktur (rachunków dokumentujących naprawę pojazdu. Niezależnie od powyższego przy wypłacie odszkodowania uwzględnia się stopień zużycia części zgodnie z ust. 7 - Ust. 7 stanowi, że zużycie eksploatacyjne elementów w postaci ogumienia, akumulatora, elementów ciernych układu hamulcowego, napędowego oraz układu wydechowego oceniane jest na podstawie rzeczywistego stopnia zużycia tych elementów i uwzględniane jest przy wypłacie odszkodowania niezależnie od okresu eksploatacji pojazdu o stopień zużycia takich elementów. **(okoliczności bezsporne, polisa k. 21-22, dowód z przesłuchania powoda k. 62-64, w aktach szkody: kserokopia dowodu rejestracyjnego, OWU)**

Powód zgłosił szkodę pozwanemu. Pismem z dnia 21 czerwca 2019 roku pozwany potwierdził przyjęcie oraz zarejestrowanie zgłoszenia szkody i prowadził postępowanie likwidacyjne pod numerem (...) z AC poszkodowanego. Zgodnie z załączonym kosztorysem koszt naprawy przedmiotowego pojazdu został ustalony na kwotę 2.521,26 zł. **(pismo k. 18-19, kosztorys k. 20, okoliczności bezsporne)**

Decyzją z dnia 1 lipca 2019 roku pozwany odmówił powodowi wypłaty odszkodowania, powołując się na § 17 ust 3 OWU, zgodnie z którym ubezpieczyciel uwzględnia koszty technologicznej naprawy dokonanej wyłącznie w zakresie pozostającym w związku przyczynowym ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem. W uzasadnieniu decyzji ubezpieczyciel podniósł, że wskazane uszkodzenie pojazdu nie powstały w podanych okolicznościach. Udokumentowany zakres uszkodzeń i ujęty w kosztorysie wskazuje na dynamiczny charakter szkody, a nie jak wskazano w druku zgłoszenia szkody podczas postoju pojazdu. **(decyzja z dnia 1 lipca 2019 roku k. 17)**

Powód, nie zgadzając się z decyzją pozwanego, zlecił sporządzenie kosztorysu prywatnemu rzeczoznawcy, zgodnie z którym koszt naprawy przedmiotowego pojazdu wynosił 8.958,08 zł brutto. **(kosztorys k. 14-16)**

Uzasadniony koszt naprawy samochodu marki V. (...) nr rej (...) z uwzględnieniem warunków ubezpieczenia AC jakie zawarł właściciel pojazdu z pozwanym ubezpieczycielem, po uszkodzeniu zgłoszonym pozwanej w dniu 12 czerwca 2019 roku, uwzględniając realia rynku napraw powypadkowych w regionie (...) w roku 2019 i zakres uszkodzeń jaki określiła strona pozwana, przy zastosowaniu warsztatowej zasady przywrócenia stanu pojazdu do stanu sprzed uszkodzenia oraz norm naprawczych producenta pojazdu i średniej stawki za roboczogodzinę obserwowanej w regionie (...) w roku 2019 (110 zł netto) wynosił 3.712,30 zł. Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu z użyciem części oryginalnych i zastosowaniu amortyzacji na cenach części jaka wynika z OWU wynosi 5.112,09 zł.

Brak jest podstaw do stwierdzenia, że uszkodzenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) powstały w innych okolicznościach niż wskazywane przez właściciela tego pojazdu. **(opinia biegłego k. 74-94, opinia uzupełniająca k. 127-131)**

Powód naprawił pojazd we własnym zakresie przywracając go do stanu sprzed szkody. Części w postaci reflektora, atrapy i zderzaka zakupił na giełdzie i portalach internetowych, zaś ich koszt kształtował się na kwotę 4.500 zł. Za lakierowanie zderzaka powód zapłacił kwotę w wysokości 700 zł. **(dowód z przesłuchania powoda k. 62-64)**

Pismem z dnia 30 lipca 2019 roku powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 8.950 z 1 tytułem odszkodowania za szkodę z dnia 12 czerwca 2019 roku w pojeździe marki V. (...) o nr rej. (...), w terminie do dnia 7 sierpnia 2019 roku, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. **(okoliczności bezsporne, wezwanie wraz z dowodem nadania k. 12-13)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a ponadto w oparciu o pisemną opinię biegłego sądowego P. K.. Opinię biegłego Sąd uznał za jasną, pełną i wewnętrznie niesprzeczną. Po uzupełnieniu opinii o odpowiedzi na pytania pełnomocnika powoda, nie była ona kwestionowana przez strony.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

Powód wykazał podstawową przesłankę odpowiedzialności odszkodowawczej, tj. wykazał, że nastąpiło zdarzenie, z którym wiąże się odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Umowa ubezpieczenia została zdefiniowana w przepisie art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym, przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Konieczną przesłanką powstania obowiązku spełnienia świadczenia przez ubezpieczyciela jest, zatem zajście wypadku objętego umową ubezpieczenia. Przewidziany w tym przepisie wypadek ma charakter zdarzenia losowego. Mimo, że ustawodawca nie definiuje tego pojęcia w powołanym art. 805 k.c., jego interpretację ułatwiają przepisy ustawy z 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1844). Zgodnie z art. 3 pkt 57 tej ustawy, zdarzenie losowe, to niezależne od woli ubezpieczającego lub ubezpieczonego zdarzenie przyszłe i niepewne, którego wystąpienie powoduje uszczerbek w dobrach osobistych lub w dobrach majątkowych albo zwiększenie potrzeb majątkowych po stronie ubezpieczającego lub innej osoby objętej ochroną ubezpieczeniową. "Wypadek ubezpieczeniowy może nastąpić niezależnie od woli ludzkiej, stanowiąc przejaw działania sił przyrody (np. powódź, gradobicie itd.), ale też może być wynikiem zamierzonego działania osoby fizycznej lub prawnej. Nie każde jednak zdarzenie będące następstwem działania wymienionych podmiotów uznać można za wypadek ubezpieczeniowy. W przypadku takiego działania ubezpieczającego (ubezpieczonego), którym wyrządza on sam sobie lub innym osobom w sposób umyślny szkodę, ponosząc za nią odpowiedzialność, nie zachodzi wypadek ubezpieczeniowy i zgodnie z art. 827 k.c. ubezpieczyciel jest w takich razach z reguły wolny od odpowiedzialności. (...) Wypadkiem ubezpieczeniowym jest tylko takie zdarzenie, które nastąpiło wbrew lub niezależnie od woli ubezpieczającego" (A. W., Z.K. N., Prawo ubezpieczeń gospodarczych, s. 46-47).

Na podstawie zapisów umowy ubezpieczenia autocasco zawartej przez strony w dniu 20 maja 2019 roku wynikających z Ogólnych Warunków Ubezpieczenia pozwany ubezpieczyciel zobowiązał się objąć ochroną ubezpieczeniową szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu albo utracie mienia stanowiącego przedmiot ubezpieczenia, w tym przypadku samochodu osobowego marki V. (...) nr rej. (...). W toku postępowania bezspornym pomiędzy stronami był fakt, że przedmiotowy samochód został uszkodzony. Ubezpieczyciel zaprzeczał jednak, by do uszkodzeń pojazdu doszło w okolicznościach deklarowanych przez powoda. Jako podstawę swojego stanowiska wskazał, że do uszkodzeń musiało dojść podczas zderzenia dynamicznego pojazdów. Kluczowe znaczenie dla oceny przedstawionych przez strony dowodów, na podstawie których Sąd oparł swoje ustalenia, miała opinia biegłego rzeczoznawcy P. K.. Biegły wskazał jednoznacznie, że brak jest podstaw do stwierdzenia, że uszkodzenia samochodu marki V. (...) nr rej. (...) powstały w innych okolicznościach niż wskazywane przez właściciela tego pojazdu. Biegły rzetelnie i wyczerpująco ustosunkował się do zastrzeżeń. W ocenie Sądu, wnioski zawarte w opiniach biegłego – pisemnej głównej i pisemnej uzupełniającej, uzasadniają przekonanie, że do zdarzenia doszło w sposób wskazywany przez powoda. W świetle powyższego Sąd podzielił opinię biegłego w tym zakresie jako kompetentną i należyście umotywowaną. Nie została ona skutecznie podważona przez żadną ze stron, stąd też Sąd oparł na niej swoje ustalenia.

Uznając roszczenie powoda za słuszne co do zasady konieczne było ustalenie przez Sąd wysokości poniesionej szkody. W tej mierze Sąd oparł się na opinii biegłego P. K., który wskazał, że koszt naprawy pojazdu powoda uwzględnieniem realiów rynku napraw powypadkowych w regionie (...) w roku 2019 i zakres uszkodzeń, jaki określiła strona pozwana, przy zastosowaniu warsztatowej zasady przywrócenia stanu pojazdu do stanu sprzed uszkodzenia oraz norm

naprawczych producenta pojazdu i średniej stawki za roboczogodzinę obserwowanej w regionie (...) w roku 2019 (110 zł netto) wynosi 3.712,30 zł.

Zgodnie z treścią zawartej umowy ubezpieczenia zawartej przez strony w dniu 20 maja 2019 roku ubezpieczyciel uprawniony był do wypłaty odszkodowania, w przypadku nie przedstawienia przez ubezpieczonego, który objęty jest ubezpieczeniem w ramach umowy zawartej w wariantcie serwisowym lub wariantcie warsztat partnerski, faktur lub rachunków za naprawę pojazdu, według wyliczenia wysokości odszkodowania z tytułu szkody częściowej dokonywanego na podstawie wyceny ubezpieczyciela z uwzględnieniem technologicznych czasów napraw określonych przez producenta pojazdu ujętych w systemie eksperckim A., E. lub DAT, średniej stawki za 1 roboczogodzinę naprawy ze stawek stosowanych przez Autoryzowane Stacje Obsługi na terenie miejsca rejestracji pojazdu cen części alternatywnych z zastosowaniem zużycia eksploatacyjnego części, o którym mowa w § 14 ust. 7 jednakże bez potrącania zużycia eksploatacyjnego o którym mowa w § 14 ust 5.

Z uwagi na powyższe wobec przesłanki z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. Sąd powództwo uwzględnił do kwoty 3.712,30 zł, o czym orzekł w pkt 1 sentencji wyroku. Wobec ustaleń biegłego w zakresie wysokości kosztów naprawy pojazdu Sąd oddalił roszczenie powoda o zasądzenie odszkodowania ponad kwotę 3.712,30 zł, jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie 2 wyroku.

Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 1 lipca 2021 roku, co uzasadniało zasądzenie ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2019 roku, a zatem od daty, kiedy pozwany pozostawał już w opóźnieniu za zapłatą należnego odszkodowania.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów pomiędzy stronami w razie częściowego tylko uwzględnienia roszczeń, uwzględniając fakt, że strona powodowa wygrała proces w 41%. Strona powodowa poniosła następujące koszty: 500 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1.800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 500 zł tytułem wynagrodzenia biegłego, łącznie 2.817 zł. Strona pozwana poniosła następujące koszty: 1.800 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika oraz 500 zł tytułem wynagrodzenia biegłego, łącznie 2.300 zł. Łącznie koszty procesu wyniosły 5.117 zł, z czego powód powinien ponieść koszty w kwocie 3.019,03 zł. Wobec powyższego Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 202,03 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, w zakresie w jakim strony przegrały sprawę, Sąd orzekł natomiast na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c. Na nieuiszczone koszty sądowe w niniejszej sprawie złożyły się koszty wynagrodzenia biegłego w łącznej kwocie 543,53 zł. Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi stosownie do wyniku przedmiotowej sprawy kwotę 320,68 zł od powoda oraz kwotę 222,85 zł od pozwanego.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.